

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314215858
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4314215858.1

Uznesenie

Okresný súd Levice, v právnej veci navrhovateľov: 1. C. T. U., O.. XX. XX. XXXX, V. M. O. B., U. XXX/XX, 2. U. U.O., O.. XX. XX. XXXX, V. M. O. B., U. XXX/XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: Prima Credit, s.r.o., so sídlom Malacky, Mierové námestie 10/A, IČO: 36 763 420, zast. L.I.B. legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 237 546, o určenie bezodplatnosti úverovej zmluvy a neexistencie práva na výkon zrážok, takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade **sú povinní** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 438,37 eura, právnomu zástupcovi odporcu, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 16. 07. 2014 sa navrhovatelia voči odporcovi domáhali určenia bezodplatnosti úverovej zmluvy a neexistencie práva na výkon zrážok.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že návrh navrhovateľov považuje v celom rozsahu za nedôvodný a mal za to, že v súčasnom štádiu konania nie je daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle petitu.

Navrhovatelia sa k vyjadreniu odporcu písomne nevyjadрили, v dôsledku čoho súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie.

V deň konania pojednávania, t.j. 15. 06. 2016 navrhovatelia osobne doručili súdu späťvzatie návrhu v celom rozsahu a žiadali, aby súd konanie v celom rozsahu zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okrem toho podaním, doručeným súdu dňa 15. 06. 2016, právny zástupca navrhovateľov ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj neúčasť navrhovateľov na nariadenom pojednávaní z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní a žiadal pojednávanie odročiť.

Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca odporcu, ktorý súhlasil so späťvzatím návrhu, žiadal konanie zastaviť a priznať náhradu trov konania, ktoré vyčíslil podaním zo dňa 17. 06. 2016, t.j. v lehote 3 pracovných dní, na sumu 585,30 eura za 4 úkony právnej služby, ako aj žiadal súdny poplatok, cestovné výdavky a náhradu za stratu času.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 12C/40/2014 súd zistil, že v predmetnej veci prebiehalo konanie o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 74 a nasl. OSP, v rámci ktorého o

trovách konania nebolo rozhodnuté, nakoľko chýbal návrh odporcu na priznanie náhrady trov konania a súd rozhoduje o náhrade trov konania len na návrh. Konanie bolo právoplatne skončené a to uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 08. 07. 2014 sp. zn. 8Co/480/2014-62 tak, že súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Podľa § 96 ods. 1 veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej OSP), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

V zmysle § 96 ods. 2 OSP, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 OSP nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Späťvzatie návrhu na začatie konania je dispozitívnym úkonom, na ktorý je oprávnený navrhovateľ. K späťvzatiu návrhu na začatie konania môže dôjsť nielen počas konania na súde prvého stupňa, ale aj po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa, resp. po jeho vyhlásení, najneskôr však do momentu, kým jeho rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť, pričom po vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa o späťvzatiu návrhu môže rozhodnúť len odvolací súd.

Súd rešpektujúci späťvzatie navrhovateľov, doručené súdu dňa 15. 06. 2016, t.j. pred prvým pojednávaním, ako aj súhlas odporcu so späťvzatím návrhu, rozhodol o zastavení konania. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že právny zástupca navrhovateľov žiadal o odročenie pojednávania a to i napriek tomu, že navrhovatelia už skôr vyjadrili vôľu nepokračovať v konaní.

Súd je viazaný dispozitívnym návrhom účastníkov konania, bez ohľadu na to, či o tomto úkone vedel, resp. nevedel právny zástupca účastníkov konania, a preto v predmetnej veci rozhodol tak, že konanie zastavil.

Následne súd rozhodoval o náhrade trov konania, v rámci ktorých vznikol medzi účastníkmi spor, spočívajúci v tom, že navrhovatelia žiadali výrok žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a odporca žiadal priznať náhradu trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 odsek 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov: zastavenie konania po späťvzatiu návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

Jedným z predpokladov, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takému tvrdenému nároku. Len v takom prípade pôjde o trovy, u ktorých sa nadväzne na splnenie tohto predpokladu bude skúmať, či to boli účelne vynaložené vecné alebo peňažné prostriedky. Účelnosť trov sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov a na hotové výdavky.

Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má nárok na náhradu trov konania, pretože mal úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

Vzhľadom k tomu, že súd rozhoduje o povinnosti nahradiť trovy konania len na návrh a spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a konanie vo veci pod sp. zn. 12C/40/2014 bolo právoplatne skončené uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 08. 07. 2014 sp. zn. 8Co/480/2014-62, súd bol toho názoru, že v predmetnom konaní nie je možné priznať odporcovi náhradu trov konania za úkony vykonané v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/40/2014, t.j. súd nepriznal náhradu trov konania odporcovi za úkon odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. 04. 2014 sp. zn. 12C/40/2014, ako ani súdny poplatok za odvolanie.

Keďže však navrhovatelia v danom prípade zavinili zastavenie konania a to spôsobom, že zobrali svoj návrh na začatie konania späť bez toho, aby odporca splnil, čoho sa domáhali, súd dospel k záveru, že zavinili zastavenie konania, a preto sú povinní zaplatiť odporcovi náhradu trov konania, ktorá mu vznikla s predmetným konaním podľa § 146 ods. 2 OSP a to za tri úkony právnej služby, spočívajúce v príprave a prevzatí právneho zastúpenia, vyjadrenie k návrhu na začatie konania a účasť na pojednávaní konanom dňa 15. 06. 2016, spolu s režijným paušalom, cestovnými výdavkami a náhradou za stratu času, nakoľko svojím konaním zavinili vznik predmetných trov konania a to aj tým, že oneskorene zobrali svoj návrh na začatie konania späť a neupovedomili o tom odporcu.

Odmenu za jeden úkon právnej služby súd ustálil v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky, nakoľko mal za to, že predmetom konania je spojenie dvoch vecí, pri ktorých nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby tak predstavovala za rok 2014 sumu 61,85 eura, ktorú bolo potrebné navýšiť o 1/3 zo sumy 61,85 eura, teda odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2014 bola vo výške 82,47 eura. V roku 2015 predstavovala sumu 64,53 eura, teda odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2015 bola vo výške 86,04 eura a v roku 2016 predstavovala sumu 66 eur, teda odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2016 bola vo výške 88 eur. Z požadovaných úkonov vyplýva, že právny zástupca odporcu vykonal v predmetnom konaní úkony: prevzatie a prípravu zastúpenia v roku 2014, vyjadrenie k návrhu zo dňa 03. 09. 2016 a účasť na pojednávaní dňa 15. 06. 2016 v rozsahu 1, nakoľko na predmetnom pojednávaní bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci samej, a preto odmena predstavovala sumu 212,51 eura (82,47 eura + 86,04 eura + 44 eur). Okrem toho odporcovi patrí aj náhrada za režijný paušál vo výške 25,01 eura (8,04 eura + 8,39 eura + 8,58 eura).

Keďže sídlo právneho zástupcu odporcu sa nenachádzalo v mieste nariadeného pojednávania, právny zástupca odporcu cestoval na nariadené pojednávanie a vzniklo mu právo na náhradu za stratu času vo výške 114,40 eura za 8 polhodín strávených cestou na pojednávanie a späť, pričom za jednu polhodinu patrí náhrada vo výške 14,30 eura. Rovnako tak mu patria aj cestovné výdavky vo výške 86,45 eura ($8,5/100 \times 1,260 + 0,183 \times 298$ km).

Celkovo náhrada trov právneho zastúpenia za účelne vynaložené trovy konania predstavovala sumu 438,37 eura (212,51 eura + 25,01 eura + 114,40 eura + 86,45 eura), ktorú sú navrhovatelia v 1. a 2. rade povinní zaplatiť právnemu zástupcovi odporcu v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, v dvoch vyhotoveniach, na Okresnom súde Levice.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.